

Хто мій ближній?

Луки 10:25-37

Притчі Ісуса

Якщо вашій аудиторії подобаються театралізовані вистави, цю історію також було б добре розіграти.

Історія починається з адвоката (законника), який приходить до Ісуса і намагається Його спокусити. Люди завжди намагалися спіймати Ісуса на чомусь поганому. Фарисеї та книжники були знавцями Закону, і вони судили Ісуса за їхнім тлумаченням Закону. Коли Його погляди не збігалися з їхніми, вони обурилися, і зрештою їхні звинувачення призвели до Його смерті.

Адвокат запитав Ісуса: «Що я маю робити, щоб успадкувати вічне життя?» Ісус відповів на запитання запитанням, змушуючи людину замислитися над власними думками та мотивами. Ісус запитав його, що написано в Законі, і попросив адвоката, як він це тлумачить.

Обговорення:

Як ви думаєте, яка відповідь на це запитання?

Адвокат знає Закон Мойсея і швидко відповідає цитатою з Повторення Закону 6:5 та Левит 19:18:

«Люби Господа Бога свого всім твоїм серцем, і всією твоєю душею, і всією твоєю силою, і всім твоїм розумом, і люби свого ближнього, як самого себе».

Чи правий цей адвокат? Чи правильно він відповів на запитання?

Так. Іншого разу в Євангелії фарисей, який був законником, запитав Ісуса, яка найбільша заповідь. Ісус відповів точно так само (Матвія 22:36-40).

Людина може знати всі правильні відповіді, але це не має значення, якщо мотив у її серці нечистий. Бог знає наші думки і дивиться на наміри наших сердець, а не лише на наші зовнішні дії.

Обговорення:

Що означає бути праведним?

Людина може бути самоправедною (самовдоволеною). Це той, хто пишається тим, наскільки він добрий, чи то справжнє почуття, чи просто вчинок, який він демонструє, щоб його бачили інші.

Справжня праведність означає бути у правильних стосунках із Богом. Це означає, що ви невинні, бездоганні, безгрішні та бездоганні перед Богом. Праведність — це не те, що можна заробити своїми вчинками, чи те, чого можна досягти. Єдиний спосіб, яким ми можемо стати праведними, — це віра. Ми повинні прийняти нашу праведність як дар від Бога, який ми можемо отримати лише через нашу віру в Ісуса Христа (Римлян 3:22; 4:5; 4:13; 5:17; 9:30; Ефесян 2:9).

Наш дар праведності супроводжується відповідальністю бути представником Христа і Його Царства. У Царстві Христа любов до Господа Бога твого і любов до ближніх є першочерговим пріоритетом, а лідери Його Царства — це ті, хто служить іншим.

Ісус був задоволений відповіддю чоловіка і відповів: «Ти правильно відповів. Роби це, і житимеш». Але адвокат намагався виправдати себе. Він намагався довести, що він праведний сам по собі. Тож він наполягав на додатковій інформації та запитав Ісуса:

«А хто мій ближній?»

Хто мій ближній?

Ісус відповідає історією:

«Один чоловік спускався з Єрусалиму до Єрихона...»

Історично Ісус говорив про справжню дорогу, і ця історія розповідає про дуже реальну можливість. Була одна головна дорога, щоб дістатися з Єрусалиму до Єрихона. Ця дорога була дещо віддаленою і мала багато печер і схованок уздовж шляху. На цій дорозі не часто був великий рух, і зlodії та розбійники ховалися в печерах і за скелями, а потім грабували подорожніх.

Цей чоловік був нападений зlodіями. Вони забрали його одяг, імовірно, все інше, що він мав, побили його і залишили напівмертвого на узбіччі дороги.

Обговорення:

На що це було б схоже? Це було б страшно.

Зlodії вискакують з-за скелі, забирають у тебе все, включно з одягом, і не тільки це, вони тебе б'ють, і ти не можеш піти по допомогу.

Без одягу тобі соромно та принижено.

Ти так сильно поранений, що зlodії залишили тебе помирати. У тебе немає грошей, і немає можливості покликати на допомогу, або навіть запропонувати комусь заплатити за допомогу.

Ти цілком безпорадний і залежиш від милості незнайомих.

Дорогою ішов священик. У тодішньому релігійному суспільстві це було б схоже на сьогоdnішнього пастора чи єпископа. Люди вважали б цю людину доброю та святою. Звичайно, вони думали, що він зробить усе правильно і допоможе цьому чоловікові.

Але що зробив священик? Чи побачив він пораненого? Так, побачив, але священик не зупинився, щоб допомогти. Він не лише не зупинився, але й зробив вигляд, що навіть не помітив його, і перейшов на інший бік дороги.

Обговорення:

Що, на вашу думку, думав цей священик у своєму серці?

Здається, усе безнадійно, але... наближається хтось іще!

Наступним іде левіт. Це було б схоже на церковного лідера сьогодні; того, хто працює чи навчає в церкві. Це той, хто повинен знати, що є правильним, і кого вважають «доброю людиною».

Левіт ішов повз, подивився на чоловіка, а потім перейшов на інший бік. Ми не знаємо, чи бачив його поранений чоловік, чи був він непритомний, чи стогнав від болю і просив про допомогу. Усе, що ми знаємо, це те, що левіт не надав жодної допомоги й пішов геть іншим боком дороги.

Обговорення:

Що б зробили ви? Що ви думаєте про того, хто поводить так, як священик і левіт?

Хто мій ближній?

Тепер усе здається справді безнадійним.

Але, нарешті, з'являється ще одна людина. Ця людина – самарянин. Юдеї не любили самарян. Юдеї були народом Ізраїля, але більшість самарян були напів'юдеями та напів'язичниками. Юдеям було сказано не одружуватися з язичниками, тому на цих людей дивилися зверхньо, бо вони були сумішшю, вони не були чистими. Вони мали схожі, але інші релігійні вірування, і між самарянами та юдеями сотні років були ворожі стосунки. Це була остання людина, від якої можна було очікувати, що вона стане «ближнім».

Цей чоловік-самарянин був у подорожі, і він натрапив на напівмертвого чоловіка і змилювався над ним. Співчуття (милює) описується як внутрішній голос, як рух зсередини із симпатією чи жалем. Таке співчуття спонукає вас до дії, зробити щось, щоб допомогти. Коли Ісус зцілював людей, часто говориться, що Він був «зворушений милосердям».

Самарянин не просто допоміг чоловікові. Він зробив більше, ніж вимагалось. Він перев'язав рани чоловіка і використав свої власні запаси.

Обговорення:

У нього з собою була олія та вино для подорожі, і він вилив їх на чоловіка. Навіщо він це зробив?

Вино – це алкоголь, і воно слугує природним дезінфікуючим засобом. Воно вбиває мікроби й очищає. Олія була б маззю (бальзамом) і була б засобом для зцілення.

Далі самарянин посадив чоловіка на свою власну тварину, швидше за все, це був осел; це означає, що самарянина довелося йти пішки решту шляху, ведучи чоловіка та стежачи за тим, щоб він не впав із тварини. Потім він привіз чоловіка до готелю (заїзду) і піклувався про нього там. Самарянина потрібно було поїхати наступного дня, тому він дав гроші людям у готелі й попросив їх піклуватися про пораненого. Він сказав їм, що якщо це коштуватиме більше, ніж гроші, які він їм дав, то він віддасть їм різницю, коли повернеться. Схоже, що цей самарянин міг мати стосунки з людьми в цьому готелі; можливо, він часто тут подорожував. Вони, здавалося, знали його і довіряли йому, оскільки він зміг залишити когось під їхньою опікою, обіцяючи заплатити додатково, коли приїде наступного разу.

Ісус завжди розповідав несподіване. Його вчення часто було протилежним тому, що думали всі інші. Люди, які слухали цю історію, швидше за все, думали, що фарисей буде названий «добрим ближнім». Фарисеїв поважали як «найправедніших» людей. Але перевернути це і сказати, що небажана особа, як-от самарянин, була справжнім ближнім? **Це було скандальне тлумачення визначення ближнього.**

Тоді Ісус закінчує Свою історію ще одним запитанням. Він повертає його до чоловіка, щоб той сам вирішив. Він запитує його:

«Котрий із цих трьох, на твою думку, виявився ближнім тому, хто потрапив до рук розбійників?» І чоловік відповів: «Той, хто змилювався над ним».

Ісус просто відповів: «Іди і ти роби так само».

Ісус у цій розповіді

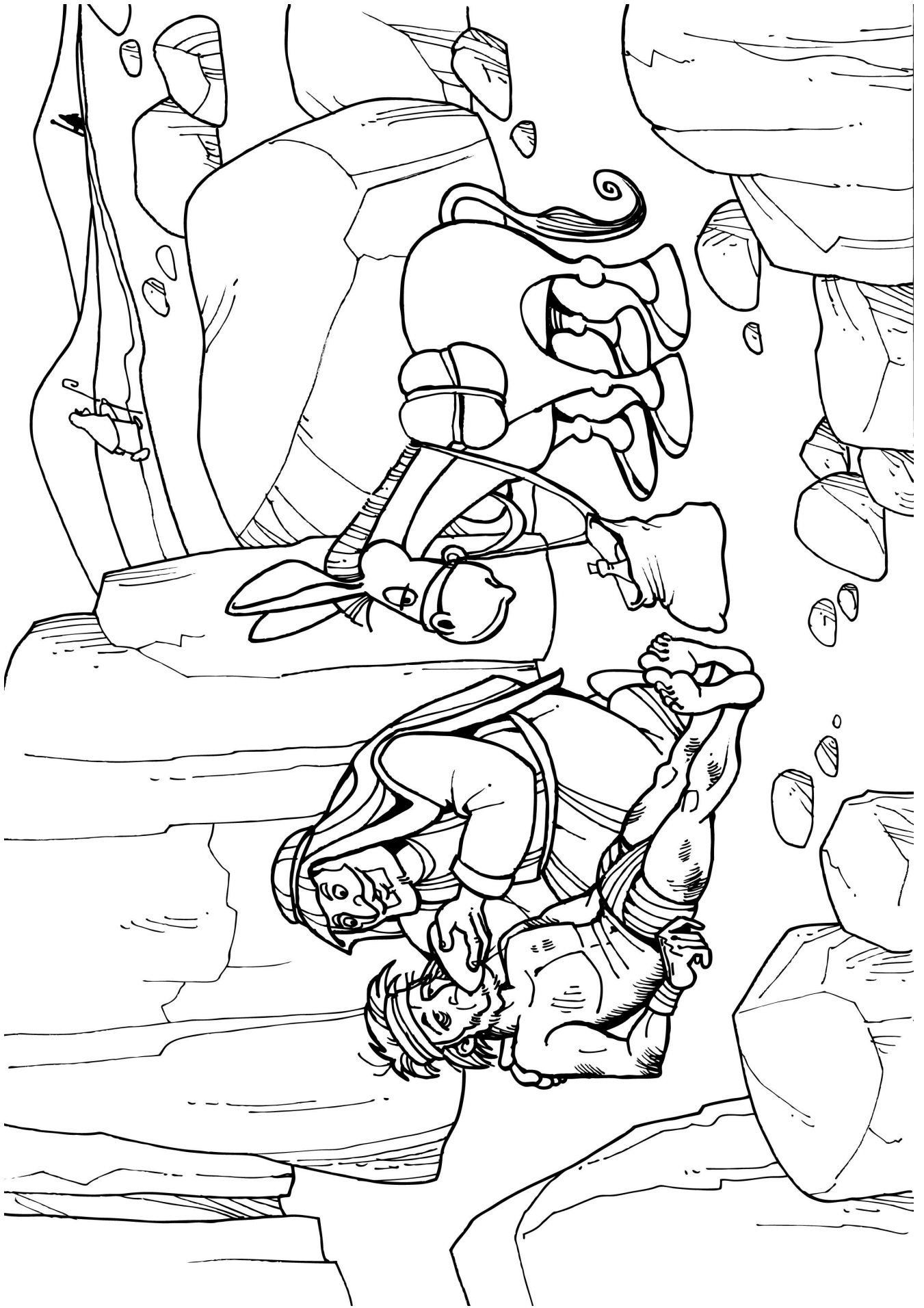
Ісус завжди робив і говорив несподіване, ось чому багатьом людям було важко повірити, що Він — Месія. Він не тлумачив Закон так, як вони. Він зціляв у суботу, спілкувався зі знедоленими, їв із грішниками.

Люди не розуміли, що весь Закон зводиться до двох заповідей: любити Господа Бога свого всім своїм серцем, душею та розумом; і любити свого ближнього, як самого себе.

Закон у його досконалій формі повністю досягнув би цього. Але люди перетворили закони на шляхи самоправедності та способи показати, наскільки вони добрі, приносячи славу собі, а не Богові. Вони поважали інших, ґрунтуючись на їхніх зовнішніх вчинках, але Ісус бачив їхні серця і викривав мотиви, що стояли за їхніми діями.

Адвокат, який запитував Ісуса, намагався вчинити правильно відповідно до букви Закону. Він питає: «Хто мій ближній?» Він хоче отримати законницьку відповідь, щоб мати змогу правильно та законно виміряти, що він повинен робити.

Але він упускає саму суть заповіді. Йдеться не про допомогу комусь, тому що він відповідає потрібним критеріям, а про справжню любов і співчуття до інших. У цій історії, яку розповів Ісус, Він перевернув усе і вніс елемент сюрпризу, представивши їм найменш очікувану особу, яка насправді була справжнім люблячим ближнім.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

33. Двері

1. Хто заходить у двері?
2. За ким йдуть вівці?
3. Чи підуть вівці за незнайомцем? Чому так чи ні?
4. Що, як сказано, ми розпізнаємо, якщо пізнаємо Ісуса?

Івана 14:6

Ісус сказав йому: «Я — дорога, і правда, і життя. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через мене».

34. Хто мій ближній?

Прочитайте Матвія 25:35-40

1. Ісус сказав: «Я був голодний, і ви дали мені?»
2. Я хотів пити, а ти дав мені?
3. Я був незнайомцем, і?
4. Я хворів, а ти?
5. Я був у в'язниці, а ти?
6. Коли ми допомагаємо іншим, для кого це робимо?

Матвія 22:37-39

...Люби Господа Бога свого всім твоїм серцем, і всією твоєю душею, і всім твоїм розумом. Це найбільша й найперша заповідь. А друга подібна до неї: Люби свого ближнього, як самого себе.

35. Злий слуга

1. Скільки разів Ісус казав, що нам потрібно прощати? Поясніть.
2. Що господар дав чоловікові, який заборгував дуже велику суму грошей?
3. Що зробив той чоловік, коли його працівник заборгував йому трохи грошей?
4. Що, за словами Бога, Він зробить, якщо ми не пробачимо іншим?

Марка 11:26

Коли ж ви не простите, то й Отець ваш, який у небі, не простить провин ваших. Євангеліе.

36. Заблукала вівця

1. Скільки овець залишив пастух?
2. Де він залишив інших овець?
3. Куди він повів одну загублену вівцю після того, як знайшов її?
4. Що, за словами Ісуса, відбувається на небесах, коли людина кається?

5. Ісаїя 53:6

Усі, як вівці, ми блукали; кожен ходив своєю дорогою; провини нас усіх Господь поклав на нього.